

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuena

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE COROMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
DEPENDENT
GARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 725 - Imprempta, 2,208

ANY VIII NÚM. 2.208

BARCELONA, DIMECRES, 22 MARS DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

Impressió de Suïssa

Voldràs creure, amable llegidor, que jo que menys me va impressionar en mon pas ràpid al través de la Suïssa van ésser els seus Alps nevats, els seus llacs blaus, les seves valls rialleres? No, no es que jo hagués fet violència al meu sentiment de poesia, no es que jo hagués tancat tossudament els ulls pera no veure la sobirana bellesa d'aquells sublims espectacles de la natura. Però vaig tenir la mala, diguem-ne mala, sort de caure, el primer dia de posar el peu en terra suïssa, en una Universitat, la de Zúrich; i el fons espiritual del paisatge suís me va absorbir tota l'atenció i tot l'interès, com ens passa quan contemplem una bella sortida de sol en que la majestàt sublim del drama que té lloc al cel ens hi concentra la nostra contemplació fentnos oblidar la bellesa de la terra. Les impressions rebudes a l'Universitat i en les converses amb els sabers professors i estimats amics Gauchat i Ind, varen amonissar de tal manera amb la rebuda al travessar pels carrers de Zúrich, de Berna i de Ginebra entre mig de les multituds ciutadanes, que no'm fou difícil trobar una fórmula d'explicació a les meves impressions més heterogènies rebudes dels homes i de les coses d'aquell país. Aquesta fórmula pot s'entend tot el secret del caràcter de la plènia i del caràcter de la comunitat helvètica, es: La Suïssa es el pont de transició entre el món germànic i el llatí. És una intensa síntesi d'Europa. Tant el llatí com el germànic s'hi troben a casa seva. Un altre cop una perfecta coincidència de la geografia amb la cultura. Així com els grans rius d'aigua que reguen l'Europa pels quatre punts cardinals surten de les nebreres de les montanyes suïsses, els grans rius de cultura surten dels quatre punts cardinals d'Europa pera ajuntarse i barrejar-se en aquelles valls suïsses poblades de viles i de ciutats rialleres.

Suïssa, que no posseeix una cultura pròpia, autòctona; Suïssa, que no es de les nacions que creem sinó de les que treuen, ha tingut l'immensa sort de no tenir únicament un únic model, sinó diversos i heterogènies models. El seu art suprem ha sigut el saber armonitzar i agermanar, i en saber assimilar administrativament aquesta mescla que potser per un altre poble hauria sigut altament indigesta. La civilitat del suís es una extra- i curiosa barreja de la gravetat teuton amb l'impulsivitat llatina. Desde tant temps de no veure cap baralla a l'Alpmanya del Nord, vaig presenciar a Suïssa, per primera vegada, una baralla de carrer: la vida passional comensava ja a esclatar, aquesta nostra vida passional mediterrània, però l'ira dels contrincants era feixuga i sense estridència. França, Alemanya, el Nord d'Itàlia han abocat en aquella terra privilegiada lo millor de la cultura i civilitat. Vol dir que allí s'hauria creat una civilitat nova? No; el francès trobarà a mancar en la gent suïssa la flor del seu orgull i del seu orgull; l'alemany hi anovarà allí la perfecció de la organització en tots els aspectes, la severitat de la disciplina social; l'italià no hi trobarà la bella fuga i la viva intuïció del seu temperament. Però la grandesa de Suïssa està precisament en això: en no haver copiat servilment la cap dels seus models, sense haver-ne rebutjat cap. Reconeixent inferior i en la intimitat cap. Reconeixent inferior i en la intimitat cap. Reconeixent inferior i en la intimitat cap.

Així en termes generals; i tota persona il·lustrada que vagi a Suïssa no dubtarà que sentirà instintivament la porresa de lo que diem. Però aquesta impressió es també enrobustida quan entrem en el món de la ciència suïssa. Seran sempre uns dies d'or inoblidables en els meus estudis filològics les hores passades en companyia dels meus cars amics, els eminents romanistes Gauchat i Ind, professors en l'Universitat de Zúrich. En aquestes converses que foren, propiament dits, sents plenes de precioses ensenyances, vaig tenir ocasió de comprovar en el terreny científic aquest fecund eclecticisme de l'espiritualitat suïssa. La Filologia romànica, al voltant de la magna obra del «Glossari dels Patris de la Suïssa romana», esclata allí en una nova primavera, travessant actualment una època gloriosa de renovació i de rejuveniment. Per una banda han recollit allí lo millor que en mètodes i disciplina científica ha creat l'Alemanya moderna en l'esfera d'estudis de lingüística. De França, de París, han aprofitat els primers de tots els genials mètodes de Gillieron, també guis, el fundador de la «Geografia lingüística» i autor del magnific «Atlas lingüístic de la França»; i de l'Itàlia se pot dir que la seva tradició filològica està íntimament enllaçada amb la escola actual romanista de la Suïssa que en el seu altar té com a déus màxims als il·lustres Ascoli i Mus-

saffia. La Filologia romànica sofreix avui un desplaçament sensible; va deixant la Alemanya pera concentrarse en la Suïssa, ont s'apliquen amb tot el llur alcaus els nous mètodes d'investigació lingüística. A Alemanya queden encara els grans especialistes del francès i el provençal literari. Però el domini de les llengües romàniques vives se'ls escapa per falta de material vivent dialectal. Els debades que alguns professors s'hi agiten y mouen soroll amb l'illusió de tenir el monopoli y suprema direcció de la dialectologia romànica. Els llurs estudis no poden passar d'ésser quatre generalitats, volutades, així sí, d'una gran armadura científica, però vuides d'aquest valor que dona l'observació directa y continua dels fenòmens vivents. Ara més que mai, ara que amb els mètodes nous, en la paraula més insignificant de l'immens vocabulari d'un dialecte hi ha molts cops la clau d'interessantíssims problemes lingüístics, ètnics y històrics, s'ha d'implantar com màxima fonamental de la Filologia que no's pot estudiar cap llengua sense viure-la. No hi creguem en certs professors estrangers que pretenen estudiar la nostra llengua sense donarse la molestia d'aprendre a parlar-la. Així es lo que he après en les converses y lliçons dels sabers professors de Zúrich, y aquesta convicció de tota es la que ha de salvar el domini de la nostra llengua viva de les mans de certs dominers pedants que's disposen a estudiar-la desde alguna ciutat d'Alemanya.

Perdoneume en gracia als meus actuals estudis aquesta llarga digressió que me ha distret del principal objecte d'aquest article. Apliquem ara, a la nostra Catalunya les conseqüències fatals que's desprenen de les consideracions precedents. Catalunya, al revés de Suïssa que ha copiat, o millor dit, ha pres de tres cultures diferents, ha copiat o millor dit ha volgut copiar per mèls dels seus intel·lectuals una sola cultura: la francesa (1). La veritat es que la posició geogràfica no'ns ha afavorit en aquest concepte com a la Suïssa. Comensem per admetre com veritat indiscutible, que Catalunya fins ara sempre ha sigut un poble dels que eren més cultura que no'ns donen. En aquesta contingència, l'única salvació es l'eclecticisme, el pendre diferents Mestres en comptes d'abandonarse en còs y ànima a un tot sol. Les corrents literàries de les diferents èpoques són la mostra més eloqüent de les orientacions espirituals dels elements directores de la cultura d'un país; y així quan trobem que la moda francesa ha sigut no solament característica de la nostra literatura actual sinó també de la nostra literatura mitgeval, hem de confessar que França ha sigut l'ídol màxim a qui hem sacrificat tota la nostra personalitat en les èpoques de florida cultural.

La salvació està, y ara ho ha tornat a repetir amb paraula vibrant en Ramon de Maetzu, en que Catalunya, en que l'Espanya tota se declara «Deixobta d'Europa» en la més forta y essencial de ses disciplines, la Ciència. Y hem de decidir d'una vegada a convèncions de que Europa no es sols França, actualment sobre tot, sinó que es també Alemanya, y Anglaterra y Italia. L'Europa no la coneixem la majoria de nosaltres sinó al través dels llibres francesos. Y així es igual als nostres capellans que no coneixen ja «Biblia» sinó per sa traducció llatina y pretenen conèixer les fonts dels cristianisme sense saber les llengües en que foren escrites. La nova «Biblia» de la Ciència moderna no la coneixerem pas exclusivament al través de sa part francesa, y al través de la traducció francesa de les altres parts alemanya y anglesa. Hem d'anar a ses fonts originals. Ens hem de col·locar espiritualment en el punt ont està geogràficament colocada la Suïssa. Hem de fer de Catalunya el punt de confluència espiritual de les tres civilitzacions senyores actuals del món modern. No es sols l'abaxar els Pirineus la clau del nostre problema cultural, sinó també l'obrir els nostres ports als vaixells carregats amb els tresors de la gran Democràcia anglosaxona, y aspirar al cim de les nostres montanyes els aires reconfortants que'ns vinguin directament, sense tocar terra francesa, de la gran Aristocràcia teutona tot creuant y aprofundint la nostra pròpia personalitat catalana. Llavors y solament llavors, podrem sentir la veu augusta de Europa en tota sa triple harmonia, sols llavors podrem assimilar-nos la flor de les seves ensenyances. Altrament seguirem sempre essent uns segons Tartarins adoptius de la gran França, y la nostra Barcelona un segon Tarasó una mica més gran, una mica més reculat cap al «Midi», una única més acostat a l'Àfrica.

MANUEL DE MONTOLIU

(1) No volem equiparar en les següents consideracions la Suïssa a la nostra Catalunya d'una manera absoluta en l'esfera cultural. Suïssa no ha tingut mai una cultura pròpia, mentre que Catalunya té més o menys marcada una personalitat en l'història, el seu pesament. Convé no oblidar aquesta diferència.

ECOS

CARNET D'AVUI.—A dos quarts de deu del vespre: Sessió de l'A. y J. de Ciències Mèdiques.—Idem de l'A. de Jurisprudència.— Conferència del senyor Farreras a l'A. E. P.—Idem del senyor Bertran al Club Montanyenc.

ELS periòdics parisenços «Le Figaro» y «Excelsior», arribats ahir, publicaven llargues ressenyes de l'obra y de la personalitat de l'Iglesias. En Billotte, el traductor de «Les Garses», en «Le Figaro», fa de l'Iglesias, una sobria y justa síntesi, si bé confessava que els lerrouxistes havien fingut majoria. No obstant, tenia un paper, aont s'havia apuntat el resultat de l'elecció, que fou com segueix:

Radicals 72 vots.
Forcada 71 id.
Pujol 69 id.
Ruiz 67 id.
En blanc 8 id.
Nuls 1 id.

L'altre adjunt se diu don Raimon Marimón y va declarar resoltament que ell havia escrit l'acta copiant les xifres d'un certificat en el que ben clarament s'atribuïen 79 vots al senyor Pujol y Brull. El senyor Marimón se'n recorda de les xifres y està ben segur d'haverles apuntades.

Abans de les sis de la tarda, tant l'acta com el certificat havien sigut entregades en pòcs còpies al municipal que va portar-los a la Diputació.

Lo que succeí, doncs, es que a l'escriptor el certificat va anar posant setantes el que'l feia y el senyor Marimón, com ho recorda perfectament, va copiar en l'acta enviada a la Diputació els 79 vots del senyor Pujol y Brull. L'hora en que foren enviats els documents confirma el caràcter involuntari de l'error, perquè a les sis de la tarda ningú sabia a Barcelona el resultat de la votació.

Ara hem de fer notar pel nostre compte que d'errors com aquest se'n troben a totes les eleccions, si bé poden no esser tan notats perquè no influïxen en els resultats de la votació.

Nosaltres, que coneixem an el senyor Pujol y Brull y que sabem quina alta y noble idea té de l'honor del cavaller, no hem sortit a defensar-lo de les baixes acusacions que se li dirigiren, fins ara que podem parlar sobre fets reals ben estudiats y coneguts.

Però ara que la llum de la veritat desfà tots els suposats misteris, li oferim les nostres columnes y la nostra lleal amistat y fem plàcidament la nostra admiració per la seva continuïtat amb que ha donat per damunt d'ell la furia de les miserables calumnies.

L'Orfeó ens recorda un article que acaba de publicar la Wanda Landowska, en la revista «S. I. M.» (Societat Internacional de Música). En ell, la dona augusta, escriu algunes de les seves impressions barcelonines. La Wanda Landowska «creix», a l'Orfeó Català, un elogi insòlit y cordial. Pera ella no hi ha institució similar en tot l'Europa. Potser la «Capella Russa», però aquesta no assolix la finura de l'Orfeó ni la seva selecció d'obres. Després parla la Landowska de les nostres cançons, desprovistes de l'orientalisme que ella se pensava que teníem, y que posseeixen, contràriament, una original semblança a les cançons de la seva terra, Polònia. Y acaba comentant l'excursió que feu per Barcelona, companyada per alguns artistes nostres, a la recerca de quelcom que fos típic, recerca que resultà infructuosa, però que li va servir pera constatar que en els «museus» barcelonins, les «chantes» franceses esdevenen sentimentals y puerils, tot cantant l'amor a la manera de Berenger, en mitg dels cuplets llibertins y dels garrotins epilèptics.

Per cert que la Landowska ens ofereix la lletra d'un garrofin traduïda al francès per un jove filòsof noucentista que trasllada al francès la cansó gitanesca amb la mateixa cortisaneria que va donar al català l'aforística de la Wanda Landowska.

EL director de Llotja ha sol·licitat, del Municipi, un lloc en el Parc ont se aixecarà una mena de tenda de campanya pera que'ls seus deixebles puguin pintar a l'aire lliure.

Serà aquesta la primera escola a ple sol en les nostres ensenyances pictòriques. Així no vol dir que altres escoles no hagin anat a pintar al camp, però es que aquesta tindrà caràcter permanent, perquè fins en els dies inclements la tenda de campanya hi servirà d'estudi.

Rectificació del Cens electoral

Próxim el període d'inclusiones y rectificacions de les llistes electorals, tots els ciutadans majors de 25 anys y amb més de dos de residència a Barcelona, poden demanar sa inclusió passant per la Secretaria del C. N. R. (Pelai, 42, pral.), quina cuidarà de sa tramitació.

L'acta de la Secció 32

El Comitè electoral de l'U. F. N. R. ha acabat una informació pera averiguar com s'havia produït la diferencia de vots entre la Secció 32 del Districte VII Municipal de Barcelona.

L'error ha sortit de la mateixa taula de la Secció y en ell no hi han intervingut ni els interventors radicals, ni els de l'U. F. N. R. Uns y altres varen redactar els certificats que havien de quedar per les seves agrupacions polítiques, haventse firmat tots els documents després de la seva redacció.

El certificat que va anar a la Diputació va escriure l'adjunt de la taula senyor don Antoni Mari, que es un empleat de Consums. A l'esser interrogat per la Comissió que va anar a veure, no s'enrecordava bé de lo que havia escrit, si bé confessava que'ls lerrouxistes havien fingut majoria. No obstant, tenia un paper, aont s'havia apuntat el resultat de l'elecció, que fou com segueix:

Radicals 72 vots.
Forcada 71 id.
Pujol 69 id.
Ruiz 67 id.
En blanc 8 id.
Nuls 1 id.

L'altre adjunt se diu don Raimon Marimón y va declarar resoltament que ell havia escrit l'acta copiant les xifres d'un certificat en el que ben clarament s'atribuïen 79 vots al senyor Pujol y Brull. El senyor Marimón se'n recorda de les xifres y està ben segur d'haverles apuntades.

Abans de les sis de la tarda, tant l'acta com el certificat havien sigut entregades en pòcs còpies al municipal que va portar-los a la Diputació.

Lo que succeí, doncs, es que a l'escriptor el certificat va anar posant setantes el que'l feia y el senyor Marimón, com ho recorda perfectament, va copiar en l'acta enviada a la Diputació els 79 vots del senyor Pujol y Brull. L'hora en que foren enviats els documents confirma el caràcter involuntari de l'error, perquè a les sis de la tarda ningú sabia a Barcelona el resultat de la votació.

Ara hem de fer notar pel nostre compte que d'errors com aquest se'n troben a totes les eleccions, si bé poden no esser tan notats perquè no influïxen en els resultats de la votació.

Nosaltres, que coneixem an el senyor Pujol y Brull y que sabem quina alta y noble idea té de l'honor del cavaller, no hem sortit a defensar-lo de les baixes acusacions que se li dirigiren, fins ara que podem parlar sobre fets reals ben estudiats y coneguts.

Però ara que la llum de la veritat desfà tots els suposats misteris, li oferim les nostres columnes y la nostra lleal amistat y fem plàcidament la nostra admiració per la seva continuïtat amb que ha donat per damunt d'ell la furia de les miserables calumnies.

L'Orfeó ens recorda un article que acaba de publicar la Wanda Landowska, en la revista «S. I. M.» (Societat Internacional de Música). En ell, la dona augusta, escriu algunes de les seves impressions barcelonines. La Wanda Landowska «creix», a l'Orfeó Català, un elogi insòlit y cordial. Pera ella no hi ha institució similar en tot l'Europa. Potser la «Capella Russa», però aquesta no assolix la finura de l'Orfeó ni la seva selecció d'obres. Després parla la Landowska de les nostres cançons, desprovistes de l'orientalisme que ella se pensava que teníem, y que posseeixen, contràriament, una original semblança a les cançons de la seva terra, Polònia. Y acaba comentant l'excursió que feu per Barcelona, companyada per alguns artistes nostres, a la recerca de quelcom que fos típic, recerca que resultà infructuosa, però que li va servir pera constatar que en els «museus» barcelonins, les «chantes» franceses esdevenen sentimentals y puerils, tot cantant l'amor a la manera de Berenger, en mitg dels cuplets llibertins y dels garrotins epilèptics.

Per cert que la Landowska ens ofereix la lletra d'un garrofin traduïda al francès per un jove filòsof noucentista que trasllada al francès la cansó gitanesca amb la mateixa cortisaneria que va donar al català l'aforística de la Wanda Landowska.

EL director de Llotja ha sol·licitat, del Municipi, un lloc en el Parc ont se aixecarà una mena de tenda de campanya pera que'ls seus deixebles puguin pintar a l'aire lliure.

Serà aquesta la primera escola a ple sol en les nostres ensenyances pictòriques. Així no vol dir que altres escoles no hagin anat a pintar al camp, però es que aquesta tindrà caràcter permanent, perquè fins en els dies inclements la tenda de campanya hi servirà d'estudi.

Rectificació del Cens electoral

Próxim el període d'inclusiones y rectificacions de les llistes electorals, tots els ciutadans majors de 25 anys y amb més de dos de residència a Barcelona, poden demanar sa inclusió passant per la Secretaria del C. N. R. (Pelai, 42, pral.), quina cuidarà de sa tramitació.

só, y ens limitarem a reproduir alguns dels elogis que de la Lliga y els seus homes fa l'antic amic íntim den Lerroux.

Atenció:

«Con estas derechas, con esta "Lliga", digámoslo entre paréntesis, ocurre lo mismo que con Maura, que con La Cierva y que con la política que representan éstos. Son lo más decente, lo más formal y lo más bien orientado de nuestra vida pública, y, sin embargo, muchos no los quieren. No los quieren, ni a unos ni a otros, precisamente porque son la virtud.»

«Por esto se repudia a la "Lliga", lo más noble y más puro de toda Cataluña.»

Ja hi han sentit. Així ho afirma en «Claudio Frollo», acreditat subjecte que acostuma a dir: «En aquellos tiempos en que Lerroux y yo cobrábamos de Gobernación.»

Y ara en confiansa: ¿no podria l'amig «Pol» buscar un altre escriptor menys desprestigit pera fer propaganda diligitada en els diaris de Madrid y de provincies?

DELS CATALANS QUE VÁN PEL MON

ALOMAR, IGLESIAS, COROMINAS

Es ben gran l'alegria que'ns ha produït primerament el fet de l'Assamblea d'U. F. N. R. y totseguit el de l'informació de la mateixa a la Conjuració Republicana-Socialista, sens perjudici de sos principis fonamentals de catalanitat.

Després de les immoralitats administratives comeses pel senyor Lerroux y els seus subdits a l'Ajuntament de Barcelona y en altres llocs, y expulsats de la conjunció per les vibrants paraules dels seus líders, Gumersind Azcarate y Pau Iglesias, nostre parit de democràcia y república no podia pas restar quiet sense donar una bona prova d'agraïment an aquests dos homes amants de l'honradesa abans que tot, aprofitant l'ocasió pera fer, a l'ensens, obra de profit per la República, tota vegada que ella reconeixent les autonomies regionals, serà l'única forma de govern ont trobarem més possibilitats pera convertir a Catalunya en la Nació progressiva y esplendent que fa tants d'anys que somniem. Y, pera donar a aquesta prova d'agraïment y fer a l'ensens obra profitosa pera nostra causa, no podem fer res millor que unim-nos a la conjunció pera fer obra de República amb tots els demés republicans espanyols, tota vegada que d'ella se n'havia expulsat sorollosament l'únic destorç que hi teníem: el lerrouxisme.

Mes, no hem triat aquesta ocasió pera parlar de la part que podriem dirne «republicana» del nostre partit d'Esquerra catalana. Parlem una mica avui de la part del mateix que podriem anomenar «socialista».

Abans d'entrar a la conjunció, el nostre partit tenia dos aspectes de socialisme. El socialisme, diguem-ne català, y el mateix fet més idealista, diguem-ne «cambiant internacional». Del primer aspecte, del català, n'era viva encarnació en Pere Corominas.

L'altre aspecte, el d'ambient internacional, era el socialisme també català, ja que proclamava nostra llengua. D'aquest n'era el capdavanter l'Alomar.

La finalitat dels dos, no podia pas esser més hermosa; empró jo tinc d'esser-vos franc: posat tan lluny, desde aont s'aprenen a mirar les coses de nostra Catalunya sense apassionaments, temia que algun dia aquestes dues tendències no's destorbossin y se fessin enemigues.

Avui ja es una altra cosa; aquest temor es finit del tot. Hem entrat a la conjunció, y amb ella hem obtingut un terme mitg en la part socialista del nostre esser. Ens hem conjuncionat amb el socialisme espanyol, del qual n'és «líder» en Pau Iglesias.

Així es una ventajeta, perquè'l petit socialisme representat per l'aspecte català, no's trobarà tan separat del gran socialisme internacional.

Y heusaquí com en la conjunció, ademés de donar un gran pas, més revolucionari que les revolucions anunciades a cops de platet y bombo per un termini fixo, cap a la República espanyola y potser ibèrica, hem dat també un gran pas

d'apropament a la forsa socialista europea, que es l'única que amb el temps podrà guardar la pau en el vell món de rassa blanca, sense haver de gravar els pressupostos amb aquestes sumes exorbitants per despeses militars, llavors del tot inútils. Y heusaquí també que en Gabriel Alomar, Pau Iglesias y Pere Corominas, que encara que anaven abans, cada un pel seu costat, avui se compleixen.

Amb això hem fet que'l ser català no'ns privi d'esser espanyols, ni l'esser espanyol de ser europeus.

ANTONI OLARI M LLACH

Montevideo, febrer 1911.

Notes polítiques

La nova divisió electoral

Amb motiu de la nova divisió electoral passaran a formar part del districte de Igualada, els pobles de Piera, Masquefa y Vallbona, que actualment estaven compresos amb el districte de Sant Feliu del Llobregat.

La conjunció a Mataró

S'ha constituït a Mataró el Comitè mixt local de la conjunció republicana-socialista en la forma següent:

President, Baldomer Borrás; secretari, Joan Xaudaró; vocals, Josep Fontanals, Angel Rovira, Pere Torres y Bonaventura Xirau.

Els partits conjuncionats són el socialista obrer y el federal nacionalista. El partit lerrouxista ha quedat exclòs.

El domicili del sudit Comitè ha quedat instal·lat en la «Casa del Pueblo» de Mataró, números 1 y 3, ont se dirigirà la correspondència a nom del secretari.

Avens Nacionalista Republicà de Sant Andreu de Palomar

Demà passat divendres, a dos quarts de deu del vespre, l'ignasi Iglesias llegirà y comentarà una conferència del gran pensador y artista anglès John Ruskin, qual tema es «El Treball».

Condemna

La passada setmana se vegé a la Secció segona del Palau de Justicia la vista de la causa que per injúries a l'ex-regidor de Badalona en Leopold Botey desde les columnes d'un periòdic d'aquella localitat, se seguia contra en Baldomer Blanch.

El judici quedà clos pera sentència, haventse aquesta fet ja pública. El tribunal ha condemnat an en Blanch a tres anys, 6 mesos y 21 dies d'exil y multa de 250 pessetes.

Una dissidència?

Es molt comentat el fet de que don Benet de Pomés y de Pomar, comte pontific de Santa Maria de Pomés, se mostri completament retret d'un parell de setmanes enllà.

En efecte: el senyor comte no ha assistit a cap dels actes que'l Comitè de Defensa Social o els seus aliats han celebrat darrerament.

Conferència a Reus

La conferència que'l nostre estimat company Albert de Quintana donà al Foment Republicà Nacionalista de Reus el passat dissapte, fou escoltada per un nombros públic.

Presidí l'acte'l senyor Lloperena.

El conferenciant parlà sobretot del tema «Nacionalisme, Espanyolisme y Separatisme», essent aplaudidíssim.

Comentaris post-electorals

Del setmanari catalanista de Badalona «Gent Nova»:

«Un altre triomf verament català, es el del districte de Vilafraanca-Igualada, en el qual la candidatura catalanista triomfà totalment. Sobre aquesta elecció seria molt xistosa, si no fos perillosa, l'opinió que dona en Boladeres, quef dels conservadors barcelonins, en el diari «La Premsa» de Barcelona. Diu en Boladeres que es llastima que la coalició de dretes no s'hagi fet en el districte de Vilafraanca-Igualada, que hauria derrotat als republicans. Així es el primer atreviment que tenen els conservadors contra els regionalistes.»

Y si si es absolut l'anulament del caciquisme a fora, ne tindrem de culpats als regionalistes que, com deiem en el passat número, han anat a les eleccions darreres, aliats amb els caciquistes conservadors y liberals en quasi la totalitat de districtes catalans.»

VIES URINARIES Aparells pera veure la bufeta, uretra y rentar els ronyons. — De 12 a 2 y de 6 a 7. — Jovellanos, núm. 9.

El Dr. E. Ribas y Ribas s'ha encarregat novament de son Consultori de Cirurgia, Passatge Domingo, número 3, y de la seva Clínica d'Operacions, carrer VALENCIA, número 359.

Dr. CASTELLARNAU VIES URINARIES.—Tractaments moderns d'efectes ràpids.—Consulta econòmica de les cinc a dos quarts de nou.—RAMBLA DEL MITO, 11, PRAL.

Grans magatzems

EL SIGLO

Conde, Puerto Y COMPAÑIA

BARCELONA

ALTA NOVELTAT EN LLANES Y SEDES

per a

PRIMAVERA Y ESTIU

Grans existències en genres pera Setmana Santa

Armures — Brotxats — Vòlès — Panyo de Lyó — Damasés, etc., etc.

Mantellines, desde pessetes 3

Extens assortit d'articles pera Primera Comunió

Tuls — Vels — Linons — Cintes — Llassos — Borses — Corones — Devocionaris — Rosaris — Estampes — Recordatoris — Medalles — Roba blanca — Trajos — Calsat, etc., etc.

XAMPANYS

Seizelet & Fils.—Epernay—Carte noire	a Ptes.	4'75 ampolla
Carte blanche		6'25
Fabien de la Saugé		7'50
Cuvée réservée		10

Malalties de la dona y paris

Dr. VILAPLANA.—Pelai, 5

CRONICA DE BARCELONA

COMPENSACIÓ ELS LERROUXISTES

Les Garses han triomfat a París. Cal alegrar-se per dues raons: la primera, per la glòria que'ns recau damunt de les lletres catalanes, triomfadors amb l'obra de l'Església en la capital del món llatí; la segona, perquè l'èxit de Les Garses, ve a donar oportuna resposta als aquests minúsculs revetadors de la dramàtica catalana que laboren entre bastidors dels nostres teatres, proclamant la fallida dels autors catalans i de les obres catalanes.

Es un cas curiós el d'aquesta genteta. Incapaces de produir una obra original passadora i concients de la llur impotència, han vist en la traducció una manera de guanyar diners i ferse una aparença de reputació literària. Y ja n'han tingut prou per anar pels escenaris i les comptadories cantant les excelències de les obres estrangeres i bescant la producció escènica de dintre casa.

Tant i tant bé han sabut maniobrar i tanta ha sigut la llur insistència en aquesta tasca de defensar la llur petita botigueta de traductors, que avui gaïre bé no hi ha empresa que no vagi a la casa de l'obra traduïda que ha de convertir-se en la gallina dels ous d'or i no's miri de reüll a l'autor català que té l'innocència d'oferir una obra original per a que li estrenin.

Els actors, sobre tot els que tiren per eminenències, potser encara's troben més infiltrats d'aquest virus estrangerista. Malgrats les llurs gènies facultats en estudiar i estrenar una obra catalana, els sembla indigne de la llur categoria artística. Y les coses se van posant de tal manera en el món d'entre bastidors que, si no té aviat una reacció saludable, se necessitaran més influències per a estrenar una obra original en els nostres teatres que per a estrenar el rei d'Espanya.

Afortunadament, aquest Extranjer que en boca dels esmentats industrials de la traducció es compendi de tota excelència, se cuida de desmentir llurs interessats diatribes contra les obres catalanes, aplaudint i celebrant els nostres autors com se mereixen. Les Garses han triomfat a París; La Mare eterna, triomfava no fa molt a Itàlia; Terra baixa, segueix a través del món la seva triomfal carrera.

Es una compensació. Si's traductors els barren les portes dels teatres a Catalunya, els nostres autors ja saben lo que's toca fer: estrenar les llurs obres en qualsevol d'aquestes terres on el nom de català no es un obstacle a que les obres siguin estrenades i aplaudides.

A l'Unió Industrial tingué lloc una conferència a càrrec del distingit professor Felip Barba, sobre'l tema "Moviment humà, físic, mecànic, astronòmic i psicològic". Detallà els factors, a partir de càlculs algebrics, velocitats, trajectòries, forces tangencials, centrífugues, etcètera.

La concurrència restà complaïda. Dissapte vinent, a les nou, l'esmentada Societat realitzarà una visita als tallers de lampisteria i motors de don Pere Pujol. Se prega a els socis que assisteixen a l'hora indicada en son local social (Alvarez, 6).

El passat diumenge, dia de Sant Josep, se celebrà un ball extraordinari de caritat a la tarda i vetlla, a l'Unió F. N. R. del Districte II, que estigué sumament concorregut, tocant a la tarda un ball de rams i a la vetlla un ball de tortells, prenenthi part gran nombre de parelles. La concurrència sortí altament satisfeta de la festa, quina, com totes les que's donen en l'esmentada Societat, tingué un segell marcadament familiar.

Avui, en el Club Montanyenc, Nou de la Rambla, 26, primer, don Francisco Bertrand Cuvallier, hi donarà una conferència, basat en següent tema: "Semana de Sports d'Hivern a Ribes", essent ajudat amb nombroses projeccions lluminoses.

Començarà a dos quarts de deu de la vetlla i se prega la puntualitat. La Secció de Festes de l'«Juventut Catalana» s'inaugurarà divendres, al teatre començant per Clau Llin, situat al carrer de Balmes, 137.

Se posarà en escena la comèdia del malaguanyat Coca (Cent d'ara) i el quadre dramàtic don J. Martí i Giel (La Santa).

Acabarà la festa amb un concert. Començarà a un quart de deu del vespre.

Per invitacions poden dirigir-se a la Secretaria de Foment, Sala 12, principal, de set a nou de la vetlla.

—Lavabos novetat, Banyes, Calentadors, Waters, preus baratíssims. Llocans Germans, passeig de Sant Joan, 44.

Dimarts vinent, la Societat «Esperanto kaj Futuro», farà una visita al Parc Laberint d'Horta, del senyor marquès de Alfarràs.

La Junta directiva de dita entitat invita a tots els esperantistes. Punt de reunió, a dos quarts de tres de la tarda, a la Plaça de Urquiza, Tramvia d'Horta.

CURS LLUIS VIVES A L'UNIVERSITAT. — El doctor don Tomàs Carreras i Artau va donar a l'Universitat la tercera conferència pública del curs sobre «La Filosofia moral i jurídica de Lluís Vives», en la qual va estudiar l'etiquetat de la doctrina de les lleis del polígraf valencí en el seu triple aspecte crític, positiu i pedagògic. En quant a la generació del Dret civil o establert, punyalant els termes amb que en Vives planteja el problema de la ignorància de les lleis en relació amb la crítica jurídica dels nostres dies. Passant a l'aspecte positiu, va recollir el conferenciant les doctrines dels Vives relatives al Dret natural, al Dret de gentes i a la funció total i varia de la Filosofia jurídica, exposant minuciosament la teoria propiament dita de les Lleis contingents en diversos passatges de la obra general viviana. Va estudiar, finalment, les doctrines dels Vives referents a l'ensenyament del Dret i a la professió del jurista.

Y LES AIGÜES

Tothom sap que en Canalejas havia dit a tothom que havia volgut sentirlo, que ell estava disposat a ajudar a Barcelona en la solució del problema de la portada d'aigües, fent que'l Govern subvencionés al nostre Municipi. Això ho havia dit a tothom, perquè'l que'l Govern es home que no les estalvia les paraules. Tots els senadors, diputats i demés persones de representació de Catalunya havien sentit les promeses, però mai va acudir a ningú fer ni gona de cas de les mateixes.

Ara hi anà a Madrid el ministre d'Hisenda dels Lerrouxistes, en Mir y Miró, i davant d'ell, com a representant de l'Unió, el senyor Canalejas i Méndez, profitant de paraules, repetí les promeses. Ja a tothom fetes.

Però lo que ningú's cregué s'ho ha cregut el ridícul ministre d'Hisenda dels lerrouxistes. Y ja tenim a l'home més content que un infant amb sabates noves, cap a Barcelona, a comunicar als seus amics i companys de partida la fausta nova, la qual d'esser certa permetria fer surar el projecte de Saus i den Rives, que ara per ara, i de segur per sempre, dormen el son dels justos.

En Mir y Miró vingué cap a Barcelona, i misteriosament, com qui comunica un gran secret, comunicà la fausta nova a la Comissió de Reforma, i aquesta, com no podia fer menys, autoritzà per a que en termes generals, sense concretar a cap projecte, se treballés oficialment una subvenció del Govern per a solucionar el problema de la portada d'aigües.

Però per més que treballi oficialment en Mir y Miró, no conseguirà que vingui la subvenció de Canalejas. Aquest es un verbalista que no's recorda mai de lo que promet i a més es un senyor que com a governant ha fracassat. Encara que volgués donar la subvenció, de segur que en Canalejas no seria a temps a donar-la. Abans de que la seva mà, pròpia, pogués obrir, qui sab lo que pot passar al gabinet Canalejas!

Que dormi tranquil en Mir y Miró i la seva colla de la gana. Els projectes de den Rives i den Saus, pels quals se fa tota aquesta comèdia d'aigües i vingués, són morts, ben morts, i ni amb l'ingent ministerial poden reviviscalar-se.

La Associació Juvenil Excursionista ordinària per als dies 25 i 26 del mes d'Avant ha organitzat una excursió excursionista, visitant els monestirs de Poblet i Sant Cugat.

En tant en compte l'importància de la excursió s'avança als socis i començant a herir, que per a l'excursió i detalls de la de passar-se per son hostatge social, Casadors, 4, principal, demà dijous, de nou a dotze de la nit.

Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria: Secció Permanente d'Excursió i Instrucció. — Avui a les deu de la vetlla, el distingit advocat don Amadeu Peig, donarà en la sala Capmany, la conferència-conversa sobre: Dret Mercantil, continuació de les que amb tant èxit ven donant cada setmana, i versarà sobre les lletres de cambi.

Poden assistirhi tots els socis. —L'enflaqueiment es produït per la falta de nutrició, en la majoria dels casos, i depèn de les males digestions que dificulten l'assimilació. Tal ocorreix amb la inapetència, dispepsia, vòmits, diarrees. Amb l'ús de l'estomacal Saiz de Carlos, guanyen, aquests malalts extenuats, fins sis i vuit kilograms en dos o tres mesos, arribant al pes normal.

CONFERENCIES INTERESSANTS.

—Amablement convidat per la Societat «Unió Industrial» composta an la majoria, com hem dit altres vegades, d'obres de l'Indústria tèxtil de Barcelona i de la costa lleuantina catalana, que dediquen els vespres i els diumenges a perfeccionar-se intel·lectual i professionalment, nostre benivolunt company don R. Noguer Comet, donarà en el local de dita Societat, Alvarez, 8, principal, dues conferències sobre'l tema comú: «L'Ensenyament professional».

La primera conferència tindrà lloc diumenge vinent, a les quatre de la tarda, i en ella tractarà el conferenciant de «El valor econòmic i social de la ensenyament».

La segona conferència serà donada el diumenge dia 9 d'abril vinent, a la mateixa hora i portarà per tema especial el següent: «El problema de l'educació i l'ensenyament professional, Relacions de aquesta amb el contracte de treball».

Queden invitats a dites conferències no solament els socis i amics de l'Unió Industrial, sinó també totes les persones a les quals interessi el tema.

ATENEU ENCICLOPEDIU POPULAR. — Avui, a les deu de la nit: tercera conferència del cicle «Les conquestes de l'Hygiene desde'l punt de vista de la salut de Barcelona», pel doctor don Pere Ferreras.

—Demà, quarta conferència de la Secció d'Estudis Socials. Tema: «L'Assegurament contra'l paro forçós». Conferenciant: don M. Moragas y Manzanares, secretari general del Museu Social de Barcelona.

—Dimarts vinent tindrà lloc al Teatre Imperi una funció dedicada a aquest Ateneu. Composaran el programa l'opèrca «El Tiroles», la sarsuela «Juegos malabares» i un concert per l'Orfeó Canigó, secció musical de l'Ateneu.

Els socis que desitgin assistir a la festa poden passar a recollir el franc les localitats que demanin en el local de l'Ateneu.

En el C. El de C. avui dimercres, a les deu de la nit, el soci don Peregrí Casades y Gramatxes, donarà la conferència CXLVI de Arqueologia, setena de la Ceràmica grega, ocupant-se dels següents punts: «Continuació del estudi de les màximes decorades de les vasos en el siglo IV a. de J. C. — Asuntos. — L'època arcaica. — Su objecte y decoració. — Vasos com relieves aplicats de la segona mitat del siglo IV. — Causas de su estilo. — Vasos imitació de los metálicos. — Su procedencia. — Los vasos figurados. — El rhyton. — Final de la ceràmica grega en el siglo III a. de J. C. — Sus caracteres. — Influencias del arte alejandrino. — Vasos crenáticos. — Renacimiento del arte cerámico en las ciudades italo-griegas. — Ejemplares».

Després de la conferència, se reunirà la Secció d'Arqueologia i Historia, per acordar el plan de visites y excursions que's proposa portar a cap dita Secció en el present curs.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Orquestra Simfònica de Barcelona

TERCER CONCERT

De solennitat artística pot qualificar-se aquest tercer concert, primer dels tres que té de dirigir l'eminent mestre Karl Panzner; solennitat artística fou, ja que les obres que se'ns donà, per més que ens eren de sobres conegudes, arribàrem a creure que mai les havíem sentit, en especial «Mort y transfiguració» de Strauss, i la «Quinta simfonia» de Beethoven.

Hi havia força expectació per veure de nou al mestre Karl Panzner, qui feia vuit o nou anys que ja havia vingut, i del que se'n guardava un bon record. Mes si bé's seus amics particulars se feien elogis grans, bé pot dir-se amb tota franquesa que no eren pas immenses, molt al contrari, ja que la feina que'l mestre Panzner feu en aquest concert, es de les que se'n guarda sempre un record inextinguible.

En la primera part, en l'obertura de «Oberon», de Weber, i en la «Simfonia» de re majors, de Haydn, ja'ns feu preveure, ja'ns anticipà lo gran que fora l'interpretació que donaria a les dues obres, dignes grosses, que composaven la segona i tercera part. Y així fou en efecte; si ben matissades, si bellament dites resulten les obres acabades de mentar i el mot d'impressionament ben interpretades, fora la «Mort y transfiguració» i la «Quinta Simfonia». La darrera vegada que havia sentit l'obra de Strauss, no fa pas gaires mesos, va produir-me un efecte diferent del que'm produí en aquest concert; en Panzner, fa ressortir tots, absolutament tots, els efectes; l'orquestra canta sempre claríssimament, com subjugada per la batuda d'un home que té una plena consciència de lo que fa, que té una poderosa força irresistible, que guia als professors pels viarans més difícils, sense que s'hi noti una vacilació, sense que s'hi noti la més petita fatiga.

El director de l'Escola d'Aviatura de Arnyes de Mar ens prega que fem públic que'l dia primer d'abril vinent començarà aquest centre d'ensenyament el curs teòric-pràctic d'aviatura i indústria annex, que durarà de tres mesos, poguent concorrerhi amb opció al títol d'aviador els alumnes d'ambdós sexes que's matriculin abans de l'esmentada data y quants oients desitgin assistir a les conferències que personalment els donarà, diuets y dissaptes donarà el director don Salvador Castelló. Igualment ens manifesta que, trobant-se pendent de concedir dues places d'aviador per a encarregar-se en excel·lents condicions de la direcció de dos establiments aéroles de la República Argentina y de l'Uruguay, la designació serà feta entre els més aventajats alumnes del proper curs, y en el cas d'esser diversos els candidats, s'elegeran entre'ls majors de mèrit que més se distingixin en les oposicions que en tal cas se celebrarien per la provisió de aquelles places.

—Els terratrèmols i els incendis no alteren en lo més mínim les construccions sistema «Hennebique». Economia y rapidesa d'execució. Demanar pressupostos a Miró Trepat y Companyia, Pelai, 1, pal.

L'A. de Jurisprudència i Lligació celebrà aquesta nit sessió ordinària per a continuar la discussió del d'icamen sobre la reforma de la llei d'accidents del treball.

—En una gaceta publicada en la edició d'ahir diem que un dels dispositius de la llei en pols GLAXO, era Ferrer y Vidal, quan s'havia de dir y es: Fills de J. Vidal y Ribas.

L'A. y L. de Ciències Mèdiques celebrà sessió aquest vespre, a l'hora acostumada. Orde: doctor Margarit, cas de orquilepsia; doctor Solana, «Crítica dels diferents tractaments de les fractures de la ròtula».

PELS NAUFRAGS. — L'Ajuntament de la Bisbal del Penadès ha enviat al governador 313 50 pessetes, produïde de una subscripció entre'ls veïns d'aquella població, a benefici de les víctimes dels naufrags.

Pel mateix objecte la societat «La Buena Estrella», ha entregat al governador 40 50 pessetes.

—La subscripció oberta per la Cambra de Comerç, segons les darreres llistes que ens ha enviat dita societat, puja a la quantitat de 46 609 78 pessetes.

La Cambra ens comunica que quan s'ajuga l'import d'algunes quantitats, l'enviu de les quals se li ha anunciat, publicarà la darrera llista y el total recaptat, però que considera ja desde ara tancada la subscripció en la qual ja no admetrà més quantitats que les esmentades.

Una comissió d'acreedors del Govern civil visità al governador demananthi que els siguin pagades uns factures import d'unes obres que fa bastant temps se varren fer al Govern civil.

El senyor Portela feu constar que aquestes obres no són del seu temps.

Y si l'obra de Strauss resultà exquisida, ment ben dita, com tenia que resultar la «Quinta Simfonia»?

A l'acabar l'«Andante», una atonadora ovació retrunyí per tota la sala; el públic, entusiasmat, demanava la repetició d'aquest temps, que dit sigui de pas, no va repetir-se, y, obstinadament, embolcallava de fermes aplaudiments, al mestre Panzner, l'anima de l'orquestra.

Efectivament, l'èxit fou merescut; es el mestre Panzner, un dels directors que més ens ha agradat, la seva figura expressiva, la seva atenció arreu, marcant totes les entrades, senyalant les sortides, els creixents, els pianos, en fi, tot, un perfecte domini de l'orquestra que'l seguiu com hipnotitzada, pendent sempre del més petit moviment de l'eminent mestre Karl Panzner, logrà arrancar un conjunt brillantíssim, donar una interpretació ben personal a la «Quinta Simfonia», com pot ser mai havíem sentit.

Vedell així són les que's necessiten sovint y aquí ve que ni fet exprés, el vell plany de que la gent no acudeixi a aquestes concerts on tant y tant s'hi sent, pot aprendre, on tant y tant s'hi sent, on s'hi veu el treball immens dels nostres professors, a quins tots deuenem presència el nostre desinteressat aplau.

L'Orquestra Simfònica estigué com ja ens té acostumats, bé, molt rebé, y es sense reticències y ben lèalment que la nostra més calerosa enhorabona als hi es dirigida.

El concert anunciat per aquest vespre promet esser una nova solennitat, si cap superior a la passada. En el programa hi figuren dues primeres audicions, la «Simfonia» número 59, de Tchaikowsky, y «Kosmunda», de Schubert. Ja'n parlarem detingudament.

A. E. S.

NOTES DEPORTIVES

Automobilisme

Han comenat els preparatius per a procedir a l'arregló del circuit Vilassar-Matx-Argetona, en el qual, com oportunament anunciarem, se correrà aquest any la «Copa Barcelona».

El ministre de Foment ha destinat an aquest objecte la suma de 80.000 pessetes.

Així com l'any passat s'alcaren les tribunes després del viratge, en aquest se construiran en el primer tros de la carretera que condueix a Vilassar, a Cabrera de Mar, lo qual serà segurament molt celebrat pels concurrents, puig se podran apreciar millor els incidents de la carrera.

S'acabarà un pont per a facilitar el pas, instal·lanthi restaurant en la platja. Un d'aquests dies se publicarà el reglament.

Són molts els «amateurs» que's proposen pendre part en l'interessant cursa, no sols de nostra ciutat, sinó que també de l'extranger.

Importants cascs constructors se disposen a enviar els seus millors corredors a fi de disputar-se l'artística Copa Barcelona, y no cal dir lo molt que celebrarem que la indústria catalana obtingués aquest any un senyalat y decisiu triomf.

Tindrem al corrent als nostres llegidors de tot què a la Copa Barcelona se refereixi. — E. D.

LA VAGA DELS ESTUDIANTS D'ENGINYERS. — Compint lo que anturciaren els estudiants de l'Escola d'Enginyers de nostra ciutat, se declararen en vaga. Aquesta fou total; ni una sola càtedra funcionà. L'actitud dels estudiants fou absolutament pacífica. Ni tant sols se formaren rotllons, puig la majoria dels estudiants ni s'acostaren a l'escola.

La comissió envia els següents telegrames: «Excmo. Sr. Ministro de Fomento. Alumnos Escuela Ingenieros Barcelona a V. E., exponen que después de cuatro meses protesta R. O. 19 octubre pasado sin atenderles acordaron declararse hoy en huelga apoyando petición compañeros Madrid y Bilbao. — Comisión».

«Excmo. Ministro Instrucción pública. — Alumnos Escuela Ingenieros Barcelona ruegan a V. E. defienda nuestro título ante ministro de Fomento mercedo R. O. octubre adhiriéndose protesta Madrid y Bilbao. — Comisión».

A mitj matí una nombrosa comissió visità al governador per exposar-li les raons que tenen per adoptar l'actitud presa. El senyor Portela mostrà als comissionats el següent telegrama:

«Haga saber prensa y alumnos Escuela Ingenieros Industriales, que ministro de Fomento pondrá a la firma del rey decreto organizando carrera de ingenieros, en el Consejo que celebrará el jueves».

Els alumnes digueren al governador que a pesar del telegrama, seguirien sense anar a classe mentre no's dongués satisfacció als seus desitjos d'organització de la carrera.

Ahir al matí prestaren declaració set dones de vida alegre, sis d'elles franceses y amigues dels «apaches» francesos, y una altra, filla d'Alger, compatriota y amiga íntima, segons digué de tota la vida, de l'«apache» fill d'Alger que's troba a la presó.

Aquestes dones que passaren desde les deu del matí fins prop de les dues de la tarda pels corredors del jutjat, amb actituds y converses ben poc correctes, deien que's seus amics eren innocents del tot.

Y no cal dir que les seves declaracions no han fet gaire mal als seus companys. Avui es el dia senyalat per a verificar el reconeixement definitiu en rotlla de presos per part del senyor Montfort, dels «apaches» processats amb motiu del rob escandalós del que tant s'ha parlat aquestes dies.

Així's farà si festa de salut del reformat industrial ho permet.

EL CONFLICTE

del Mercat de la Boqueria

Seguir en peu. Ahir al matí, com cada dia, se presentaren els venedors dels llocs de venda ambulants, en la petxetera del mercat. Allí hi havia l'inspector, el regidor senyor Marcella i el director del mercat senyor Olivella. Aquests dos senyors s'estaven allí per a procedir al sorteig dels vuit llocs de venda que encara estan a la disposició dels venedors ambulants.

Aquests protestaren de que així's fes, puig volien tots dotze llocs que diuen que per dret els corresponen. Les protestes pujaren de té, entallant-se entre'ls inspector y director del mercat y venedors ambulants, frases dures y paraules bon xic fortes. Allí sortí tota la vida y miracles dels lerrouxistes que, segons els venedors, són els causants de l'actual conflicte.

Davant de l'escàndol, el senyor Marcella prometé als venedors que no s'ocuparien els quatre llocs venuts fins que la Comissió d'Hisenda tingués a estar-se de l'assumpció y que podrien, en espera de solució, quedar-se's vuit llocs que se'ls oferien en sorteig.

Aquesta solució no agradà als venedors, els quals se retiraren del mercat en actitud de revolta, quedant les dones guardant els llocs. Dintre y fora del mercat hi havia molta policia.

Durant tot el matí no's vengué peix. A la nit, cinc o sis venedors ambulants comparegueren venent peix, sense que passés res de particular.

La Comissió d'Hisenda ahir no s'ocupà de la qüestió y en conseqüència el conflicte queda en peu. Què passarà avui? Segons ens digueren a Ca la Ciutat, se tornaran a sortir els vuit llocs de venda, en la creença de que hi haurà qui acudeixi al sorteig, el qual podrà vendre peix, perquè'l governador ha pres les mesures necessàries per a evitar tota mena de coercions.

També's digué que a una comissió de venedors que visità a l'alcalde, aquest els prometé que'l conflicte's solucionaria, però per a conseguir-ho era precis que's reclamants presentessin una instancia començant les seves aspiracions.

El inspector general de Sanitat exterior ha enviat al governador el següent telegrama:

«Epizootia, glosopeda declarada ya varias provincias Inglaterra. Ho anda y Suiza. Existe también en diferentes departamentos Francia, según noticias oficiales recibidas. Ruego V. E. excite celo autoridades sanitarias, veterinarias, para que lleven con toda escrupulosidad servicio reconocimiento ganados lleguen país».

El governador ha donat les ordres oportunes per a que s'exerceixi la més extrema vigilància.

Ahir a la tarda el governador se tingué de ficar al lit, lleugerament indisposat. Per dit motiu no pogué assistir al banquet celebrat a l'Ajuntament en honor dels marins de l'esquadra espanyola.

La Cambra de Comerç britànica per Espanya avisa que'l dia 5 d'abril se celebraran exàmens en llengua anglesa per a'ls qui desitgin conèixer, otorgant dita entitat diplomes honorífics an els aprovats.

Els que vulguin matricularhi deuran ferho amb tres dies d'anticipació an el senyalat pels exàmens: en les oficines de la Cambra, plaça de Catalunya, 9, principal.

Al festival artístic organitzat per avui en el Teatre de Novetats pel Centre Madrileño, han estat invitats totes les primeres autoritats de Barcelona, presentant la seva assistència, igualment que'ls senyors amirall, que'ls oficials de l'esquadra fondejada en aquest port.

La festa promet estar brillant.

ELS PALETES. — La Societat de paletes ens envia el següent comunicat: «Als paletes. Companys: per fi ha aconseguit nostra burgesia portar-nos amb les seves estratagemes a un l'aberne, en el qual creuen, infelissos! haver-nos agafat. Podem els obrers quan ens falta el pa sucumbir, però el cas d'ara es individual, lo qual vol dir que la majoria dels paletes de Barcelona permaneixen fermes.

El cas actual es de lo més ingrat que hagi pensat mai la classe patronal d'un ram. Pretenen fer-nos firmar un contracte de treball en el qual s'estipula que la contracta es per dies, amb lo qual pensen negarnos el dret que tenim d'esser avisats al despedir-nos amb vuit dies d'anticipació.

Sens dubte han oblidat els patrons la forsa moral colectiva, que's manifestarà aquesta vegada plenament, puig els obrers pàltes creuen que dit contracte dels patrons no va més que contra la vida social, han comenat ja a protestar moral y materialment.

Davant del plet a que's llisten els patrons, no podem estar més temps callats y donem la veu d'alerta a tots per a que's manifesti la solidaritat de tots els paletes. En totes les entitats de l'oïci se'ls donaran detalls concrets sobre'l camí que deuen seguir. — Per la Societat de paletes de Gracia, La Junta».

ELS «APACHES» A BARCELONA. — El jutjat de la Concepció continua amb activitat les diligències relacionades amb el rob de la reliquia del senyor Montfort.

Ahir al matí prestaren declaració set dones de vida alegre, sis d'elles franceses y amigues dels «apaches» francesos, y una altra, filla d'Alger, compatriota y amiga íntima, segons digué de tota la vida, de l'«apache» fill d'Alger que's troba a la presó.

Aquestes dones que passaren desde les deu del matí fins prop de les dues de la tarda pels corredors del jutjat, amb actituds y converses ben poc correctes, deien que's seus amics eren innocents del tot.

Y no cal dir que les seves declaracions no han fet gaire mal als seus companys. Avui es el dia senyalat per a verificar el reconeixement definitiu en rotlla de presos per part del senyor Montfort, dels «apaches» processats amb motiu del rob escandalós del que tant s'ha parlat aquestes dies.

Així's farà si festa de salut del reformat industrial ho permet.

Convocada pel Círcol de Ultramarins, Qüeviers y Similars, se celebrà el dia 23 del corrent, a les quatre en punt de la tarda, una reunió general dels referits gremis en el Círcol de l'Esquerda de l'Ensenya, Arbores, 21, per tractar de l'assumpció dels cupons regals.

Segons relació de la Comissió de Pobres, n'han sigut arreglats 388, que donen significats divenen: 253 homes, 68 dones, 41 nens y 6 nenes. No més 86 són de Barcelona. Els restants 282 pertanyen a les dones provincials espanyoles.

El «Centro Madrileño»

Se'ns prega la inserció de la següent carta:

«Sr. Director d'EL POBLE CATALAN. Muy señor mío. Una providencia de sualidad nos dió a conocer anoche la desgracia de tomar parte en nuestro festival por no permitirse la empresa Mestres del Tivoli».

Puestos al habla con dichos señores, nos confirmaron la noticia, siendo inútiles nuestros argumentos de convicción para que no nos privaran del concurso de dicha diva, sino por nosotros, al menos Almirante y Jefes de la Escudera, honrarán con su presencia.

En su consecuencia y por atento B. L. M., hemos rogado a la señora Parroto que nos hiciera el favor de transcribir el «certificado» la noticia, pero desoídas por la mañana, una persona del que escribía visita que en la casa nos ofrecieron hacer de la noche, hora en que escribimos estas líneas, nada ha comparcido ni se ha recibido escrito alguno.

Ante tan inexplicable silencio damos por segura la no asistencia de la señora Parroto y esperamos de las personas que nos han honrado secundando nuestros propósitos nos disculpen en nuestra involuntaria falta de cumplimiento del programa, tanto por la enfermedad de la señora Parroto, como por la falta de tiempo, por lo de reciente éxito, dejando a la justa apreciación del público lo ocurrido.

Con la más alta consideración, queda de usted atento y s. s. q. b. m. el Presidente del Centro Madrileño, Manuel Urrutia».

Informació marítima

Moviment del port del dia 21 de març

EMBARCACIONS ENTRADES

De Buenos Aires, vapor italià «Regina Elena», de 4.300 toneladas, capità Beneditto, amb cà

